כאריץ בנשי כבאו מפדן ארם ויחנו את פני העיר ויקן
את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה ויעמד שם מזבח ויקרא
לו אל אלהי ישראל ס ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ ויראו אתה
שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב
את הנער וידבר על לב הנער: ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב
שמע כי טמא את דינה בתו והבניו היו את מקנהו
בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור אבי שכם
אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה
עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה:
וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והיא
הארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה:
ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיני
בעינכם ואשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד
מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
הנער לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור
אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם:
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו:

ואתה אל יעקב שלום לקרתא שכם
דיבארעא דכנען במיתהון דמפד ן
דארם ושרא לקבל חרתא ויזבן
ית אחסנת חקלא דיפרסיה תמן ן
למשכנה מיד בני חמור אבוהי דשכם
במאה חרפון ואקים תמן מדבחא לה
עלוהי קדם אל אלהא דישראל:
ונפקת דינה בת לאה דילדת ליעקב
למחזי בבנת ארעא: וחזא יתה שכם
בר חמור חויאה רבא דארעא ודבר
יתה ושכב יתה ושניה: ואתרעיאת
נפשיה דדינה בת יעקב ורחים ית
עולימתא ומליל על לבא דעולימתא:
ואמר שכם לחמור אבוהי למימר סב
לי ית עולימתא הדא לאתתו: ויעקב
שמע ארי סאיב ית דינה ברתיה ובנוי
הוו עם גיתיהון בחקלא ושתיק יעקב
מיתיהון: ונפק חמור אבוהי דשכם
לות יעקב למלל עמיה: ובני יעקב
מן חקלא פרשו ואתכנסו גברייא
ותקיף לחון לחדא ארי סלקא עבד
בישראל למשכב ית בת יעקב ודנא
כשר דיתעבד: ומליל חמור עמהון
למימר שכם בני אתרעיאת נפשיה
בברתכון הבו כען יתה לה לאתתו
ואתחתנא בנא לכון ברתכון תיתבון
ית בנתנא תסבון לכון: ועמנא
תתבון וארעא תהי קדמיכון תיבו
ושרו בה כחורהון ואחסנו בה:
ואמר שכם לאבוהי ולאחהי
אשכח רחמין בעינכון ודי תימרון
לי אתן: אסגו עלי לחדא מהרין
ומתנן ואתן כמא דתימרון לי והבו
לי ית עולימתא לאתתו: ואתיבו בני
יעקב ית שכם וית חמור אבוהי בחכמה
ומליל דלא מאיב ית דינה אחותהון:
ואמרו להון לא נכול למעבד כתגמא
הדין למתן ית אחתנא לגבר דלה
עורלה ארי חסרא הוא לנא: ברם
בדא נטפס לכון אם תהון מתו
ית כל דכורא

ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו:
אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו
להמול לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם
ונהיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וישבו דבריהם
בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער
לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד
מכל בית אביו: ובא חמור ושכם בנו אל שער
עיר אביהם לאמר: אנשים אלה שלמים הם
אתנו ויחיו בארץ וישבו בה והנה הארץ רחבת
ידים גם אתם: בנותם נקח לנו לנשים ובנתינו
נתן להם: אך בזאת יאבו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם
נמולים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא
לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו:
ושמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער
עיר: ויעשו כל זכר לכל יצאי שער
עיר: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בבטח וכל זכר הרגו:
ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:
בני יעקב באו על חללים ויבזו העיר
אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם
ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו: וכל חילם ואת כל נשיהם וטפם
שבו ויבזו: ויאמר יעקב אל שמעון
ואל לוי עכרתם אתי להבאיש אתי בישב
הכנעני ובפרזי הארץ: ואני מתי מספר
הם ונאספו עלי והכו אתי ונשמדתי
אני וביתי: ויאמרו הלזנה יעשה את אחתנו:
ויאמר אל יעקב קום עלה בית אל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך:
ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה
ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל
העונה אתי ביום צרתי והיה עמדי
בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באזניהם
ויטמן יעקב אותם תחת האלה
אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוז
אשר בארץ כנען הוא בית אל
הוא ובכל העם אשר עמו:
ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו אלהים
בברחו מפני אחיו:
ותמת דבורה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכות:

חזרן

עברה כה אמר
אל לבן ארמי
שמו לה שבעה
בת יהוה ויגיר בגדים שלח
קומו ונעלה עליה למלחמה
הנה הטו נתתיך בגדים בגדי אתה
מיצרי ורדן לבדך השיאך שבעי
בחגגי סלע מרום שכתי אומר
בלבבך מי יורידני ארץ אם
תגביה כנשר ואם בין כוכבים

מיושבי עכריה ומרוס ומיעבוזה
אחרת יוויו רבותיו עכריה גר
ודרומי היה יבמי עכריה שגרלבן
שני ושבעים אחיו ובוזיכלו ולא נמד
מן עשיהם ויפרע מעשו הרשע שרר
בן שני הערים יעחץ ורבקה ולוי
לוחי ומיעשיהם: הנה קטן נתתיך
בעפי שקרוהו אבו גדול ומאה מנה
הגדול אמר הקל לעבד קטן הוא: שמני
בחגגי סלע מרום והם לוחי עלון חגגי
כמון והרסה אחות יהוה לוחי ערים חגגי

שים חגר מעשים אורידך נאום
יהוה: אם גנבים באולך אם
שודדי לילה איך נדמיתה
הלא יגנבו דים אם פי ערים
באולך הלא ישאירו עוללות
איך נחפשו עשו נבעו
מחפוניו: עד הגבול שלחוך
כל אנשי בריתך השיאוך
ויכלו לך אנשי שלומך
לחמך ישימו מזור תחתיך